

หลักจรรยาบรรณและมาตรฐานการประพฤติปฏิบัติ
สำหรับนักจิตวิทยาของสมาคมจิตวิทยาแห่งประเทศไทย
The Thai Psychological Association's Ethical Principles
of Psychologists and Code of conduct
(พ.ศ. 2568)

สารบัญ

	หน้า
บทนำ	1
ความสำคัญ	2
ส่วนที่ 1 นิยามศัพท์	3
ส่วนที่ 2 หลักทั่วไป	4
ส่วนที่ 2.1 สิทธิประโยชน์ของผู้รับบริการ	4
ส่วนที่ 2.2 ความรับผิดชอบของนักจิตวิทยา	5
ส่วนที่ 2.3 ความซื่อสัตย์	5
ส่วนที่ 2.4 ความยุติธรรม	5
ส่วนที่ 2.5 ความเคารพในสิทธิและศักดิ์ศรีของบุคคล	6
ส่วนที่ 3 มาตรฐานการประพฤติปฏิบัติ (Ethical Standard)	7
ส่วนที่ 3.1 การประกอบวิชาชีพจิตวิทยา	7
ส่วนที่ 3.2 ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล	10
ส่วนที่ 3.3 การปกป้องข้อมูลส่วนบุคคล	14
ส่วนที่ 3.4 การโฆษณาการประกอบวิชาชีพจิตวิทยา	15
ส่วนที่ 3.5 เครื่องมือและการทดสอบทางจิตวิทยา	16
ส่วนที่ 3.6 การวิจัย การสร้างผลงานทางวิชาการและการตีพิมพ์	18
เผยแพร่	
เอกสารอ้างอิง	20
ภาคผนวก	
คณะกรรมการจัดทำหลักจรรยาบรรณและมาตรฐานการประพฤติปฏิบัติ สำหรับนักจิตวิทยาของสมาคมจิตวิทยาแห่งประเทศไทย	22
ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาหลักจรรยาบรรณและมาตรฐานการประพฤติปฏิบัติ สำหรับนักจิตวิทยาของสมาคมจิตวิทยาแห่งประเทศไทย	23
ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาหลักจรรยาบรรณและมาตรฐานการประพฤติปฏิบัติ สำหรับนักจิตวิทยาของสมาคมจิตวิทยาแห่งประเทศไทย	24
คณะกรรมการอำนวยการสมาคมจิตวิทยาแห่งประเทศไทย	25

บทนำ

หลักจรรยาบรรณและมาตรฐานการประพฤติปฏิบัติสำหรับนักจิตวิทยาฉบับนี้ จัดทำขึ้นโดยสมาคมจิตวิทยาแห่งประเทศไทย ซึ่งมีการอ้างอิงเนื้อหาตามหลักจรรยาบรรณและมาตรฐานการประพฤติปฏิบัติสำหรับนักจิตวิทยาของสมาคมจิตวิทยาอเมริกัน ฉบับปรับปรุงใหม่ ค.ศ. 2002 แก้ไข ค.ศ. 2010 และ ค.ศ. 2017 เพื่อเป็นแนวทางในการนำมาประยุกต์ใช้สำหรับเป็นมาตรฐานการประพฤติปฏิบัติของสมาชิกสมาคมจิตวิทยาแห่งประเทศไทย และให้สามารถนำไปใช้ในการปฏิบัติงานของสมาชิกสมาคมจิตวิทยาแห่งประเทศไทยที่มีบทบาทแตกต่างกันออกไป เช่น อาจารย์ ผู้ให้การปรึกษา ผู้ให้การบำบัด ผู้ให้การแนะแนว ผู้เชี่ยวชาญ ผู้ทรงคุณวุฒิ นักวิจัย ผู้บริหาร และผู้ประกอบการอิสระด้านจิตวิทยา เป็นต้น ซึ่งหลักจรรยาบรรณนี้จะเป็นมาตรฐานความประพฤติทางวิชาชีพที่สมาคมจิตวิทยาแห่งประเทศไทย หรือหน่วยงานอื่น ๆ สามารถนำไปปรับใช้ได้

หลักจรรยาบรรณและมาตรฐานการประพฤติปฏิบัติสำหรับนักจิตวิทยาฉบับนี้ ประกอบด้วยเนื้อหา 3 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 นิยามศัพท์

ส่วนที่ 2 หลักจรรยาบรรณทั่วไป (General Principle) ประกอบด้วย 5 ส่วนย่อย ได้แก่

- 2.1 สิทธิประโยชน์ของผู้รับบริการ
- 2.2 ความรับผิดชอบของนักจิตวิทยา
- 2.3 ความซื่อสัตย์
- 2.4 ความยุติธรรม
- 2.5 ความเคารพในสิทธิและศักดิ์ศรี

หลักทั่วไปทั้ง 5 ส่วนย่อยนี้ไม่ได้เป็นข้อบังคับ แต่เป็นแนวทางที่สมาชิกของสมาคมจิตวิทยาแห่งประเทศไทยต้องพิจารณาและตระหนักต่อการรักษาจรรยาบรรณของตนเอง

ส่วนที่ 3 มาตรฐานการประพฤติปฏิบัติ (Ethical Standards) ประกอบด้วย 6 ส่วนย่อย ได้แก่

- 3.1 การประกอบวิชาชีพจิตวิทยา
- 3.2 ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล
- 3.3 การปกป้องข้อมูลส่วนบุคคล
- 3.4 การโฆษณาประกอบวิชาชีพจิตวิทยา
- 3.5 เครื่องมือและการทดสอบทางจิตวิทยา
- 3.6 การวิจัยและการตีพิมพ์เผยแพร่

มาตรฐานการประพฤติปฏิบัติทั้ง 6 ส่วนย่อยนี้ เป็นมาตรฐานการประพฤติปฏิบัติที่สมาชิกของสมาคมจิตวิทยาแห่งประเทศไทย ได้แก่ สมาชิกกิตติมศักดิ์ สมาชิกสามัญ สมาชิกวิสามัญ และสมาชิกสมทบ ต้องประพฤติปฏิบัติโดยไม่สามารถอ้างความไม่รู้หรือความเข้าใจผิดในหลักจรรยาบรรณมาเป็นข้ออ้างหรือข้อแก้ตัวต่อการกระทำที่ละเมิดจรรยาบรรณได้

ส่วนการจัดการกับข้อร้องเรียนต่อความประพฤติที่ผิดจรรยาบรรณและมาตรฐานการประพฤติปฏิบัติของสมาชิกสมาคมจิตวิทยาแห่งประเทศไทย สมาคมฯ จะตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามข้อร้องเรียนดังกล่าวและเปิดโอกาสให้ผู้ถูกร้องเรียนได้ชี้แจงต่อคณะกรรมการสอบสวนเมื่อได้ข้อเท็จจริงครบถ้วนแล้วให้คณะกรรมการสอบสวนรายงานผลการสอบสวนและข้อเสนอแนะต่อคณะกรรมการอำนวยการสมาคมจิตวิทยาแห่งประเทศไทย เพื่อดำเนินการพิจารณาตัดสินทางใดทางหนึ่ง ดังนี้

- 1) ว่ากล่าวตักเตือนและ/หรือตำหนิโทษเป็นลายลักษณ์อักษร และให้นักจิตวิทยาผู้นั้นลงนามรับทราบ
- 2) ลบชื่อออกจากทะเบียนสมาชิกของสมาคมจิตวิทยาแห่งประเทศไทย
- 3) ในกรณีที่สอบสวนแล้วไม่ปรากฏว่านักจิตวิทยาที่ถูกกล่าวหา นั้นประพฤติผิดหลักจรรยาบรรณและมาตรฐานการประพฤติปฏิบัติ ให้คณะกรรมการอำนวยการเก็บบันทึกข้อมูลการร้องเรียน ผลการสอบสวน และการพิจารณาตัดสินไว้เป็นหลักฐาน

ความสำคัญ

นักจิตวิทยามีบทบาทในการสร้างและพัฒนาความรู้ในเชิงวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมของมนุษย์ ตลอดจนใช้ความรู้ความสามารถในการพัฒนาศักยภาพของบุคคล องค์กร และสังคมบนพื้นฐานของหลักสิทธิมนุษยชน รวมถึงมุ่งให้การช่วยเหลือผู้ที่มีปัญหาด้านต่าง ๆ ให้สามารถแก้ปัญหาและมีพัฒนาการที่ดีขึ้น ตลอดจนเสนอทางเลือกในแนวทางปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมมนุษย์ ซึ่งในประเทศไทยนี้นักจิตวิทยามีบทบาทในการประกอบอาชีพแตกต่างกันออกไป เช่น อาจารย์ ผู้ให้การปรึกษา ผู้ให้การบำบัด ผู้ให้การแนะแนว ผู้เชี่ยวชาญ ผู้ทรงคุณวุฒิ นักวิจัย ผู้บริหาร และผู้ประกอบการอิสระด้านจิตวิทยา เป็นต้น ดังนั้นจึงสามารถนำหลักจรรยาบรรณและมาตรฐานการประพฤติปฏิบัติฉบับนี้ไปใช้เป็นมาตรฐานในการประกอบวิชาชีพ เพื่อปกป้องสิทธิและสวัสดิภาพของผู้รับบริการ และเพื่อดำรงไว้ซึ่งเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ

ส่วนที่ 1 นิยามศัพท์

1.1 จรรยาบรรณ หมายถึง ข้อปฏิบัติและ/หรือข้อบังคับความประพฤติ ที่ผู้ประกอบการวิชาชีพ กำหนดขึ้น เพื่อรักษาและส่งเสริมเกียรติคุณ ชื่อเสียง เกียรติฐานะทางวิชาชีพ ของสมาชิกในวิชาชีพ

1.2 นักจิตวิทยา หมายถึง บุคคลที่ได้รับปริญญาบัตรทางจิตวิทยา สาขาใดสาขาหนึ่ง ได้แก่ สาขาจิตวิทยาทั่วไป จิตวิทยาการปรึกษา จิตวิทยาคลินิก จิตวิทยาสังคม จิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การ จิตวิทยาการแนะแนว จิตวิทยาชุมชน จิตวิทยาพัฒนาการ จิตวิทยาการศึกษา จิตวิทยาประยุกต์ จิตวิทยาการกีฬา พุทธจิตวิทยา วิทยาศาสตร์จิตวิทยา นิติจิตวิทยา และ/หรือปริญญาบัตรที่เทียบได้ในระดับเดียวกันกับสาขาวิชาจิตวิทยา ซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบในการสร้างและพัฒนาความรู้เชิงวิชาชีพและเชิงวิชาการเกี่ยวกับการศึกษาพฤติกรรมกระบวนการทางจิตใจและความคิดของมนุษย์ ด้วยกระบวนการทางวิทยาศาสตร์บนพื้นฐานความรู้ความสามารถตามปริญญาบัตรทางจิตวิทยา สามารถใช้เครื่องมือทางจิตวิทยาเพื่อประเมิน วินิจฉัย และวิเคราะห์ปัญหาพฤติกรรม ปัญหาทางจิตและความคิดของมนุษย์ ตลอดจนเสนอทางเลือกในการแก้ไขปัญหาหรือแนวทางในการปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมของมนุษย์ ทั้งนี้ นักจิตวิทยาอาจมีหลายบทบาทที่แตกต่างกันออกไป เช่น อาจารย์ ผู้ให้การปรึกษา ผู้ให้การบำบัด ผู้ให้การแนะแนว ผู้เชี่ยวชาญ ผู้ทรงคุณวุฒิ นักวิจัย ผู้บริหาร และผู้ประกอบการอิสระด้านจิตวิทยา เป็นต้น

1.3 จรรยาบรรณวิชาชีพจิตวิทยา หมายถึง ข้อปฏิบัติและ/หรือข้อบังคับความประพฤติ สำหรับนักจิตวิทยา เพื่อรักษาไว้ซึ่งศักดิ์ศรีและส่งเสริมชื่อเสียง เกียรติคุณ เกียรติฐานะทางวิชาชีพ โดยหลักจรรยาบรรณและมาตรฐานการประพฤติปฏิบัติสำหรับนักจิตวิทยานับนี้ให้ใช้กับสมาชิกของสมาคมจิตวิทยาแห่งประเทศไทยทุกประเภท

1.4 การบริการทางจิตวิทยา หมายถึง กิจกรรมหรือกระบวนการทางจิตวิทยาที่มีวัตถุประสงค์เพื่อแก้ไขปัญหาและ/หรือเสนอทางเลือกในการพัฒนา ป้องกัน ส่งเสริม กระบวนการทางพฤติกรรม ทางจิต และทางความคิดของมนุษย์ ที่อยู่บนพื้นฐานความเชี่ยวชาญและความชำนาญ การตามปริญญาบัตรและ/หรือประกาศนียบัตรทางจิตวิทยาที่ได้รับ ต่อไปนี้ในจรรยาบรรณนี้จะเรียกว่า “การบริการ”

1.5 ผู้รับบริการทางจิตวิทยา หมายถึง ผู้ที่ใช้บริการทางจิตวิทยาสาขาใดสาขาหนึ่ง เช่น สาขาจิตวิทยาทั่วไป จิตวิทยาการปรึกษา จิตวิทยาคลินิก จิตวิทยาสังคม จิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การ จิตวิทยาแนะแนว จิตวิทยาชุมชน จิตวิทยาพัฒนาการ จิตวิทยาการศึกษา จิตวิทยาประยุกต์ จิตวิทยาการกีฬา พุทธจิตวิทยา วิทยาศาสตร์จิตวิทยา นิติจิตวิทยา เป็นต้น ซึ่งต่อไปในจรรยาบรรณนี้จะเรียกว่า “ผู้รับบริการ”

1.6 การโฆษณาการประกอบวิชาชีพทางจิตวิทยา หมายถึง การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารทางจิตวิทยาทางสื่อ รวมถึงการกระทำใด ๆ ที่ทำให้บุคคลทั่วไปเข้าใจประโยชน์จากการประกอบอาชีพจิตวิทยาของตน

1.7 สื่อ หมายถึง ตัวกลางในการสื่อสารทางสื่อสิ่งพิมพ์ วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ สื่อดิจิทัล รวมถึงวัสดุอื่น ๆ ที่มีการโฆษณาให้ประชาชนเห็น และให้ความหมายรวมถึงการกระทำด้วยวิธีการใด ๆ ที่ทำให้ประชาชนเห็นภาพได้ยินและ/หรือข้อความเครื่องหมายใด ๆ

1.8 เกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพจิตวิทยา หมายถึง มาตรฐานความประพฤติที่ประเมินจากผลสำเร็จในการประพฤติปฏิบัติตามหลักจรรยาบรรณและมาตรฐานการประพฤติปฏิบัติสำหรับนักจิตวิทยา นักจิตวิทยาเป็นผู้มีเกียรติที่จะต้องประพฤติตนให้เป็นผู้มีคุณธรรมจริยธรรม รวมถึงต้องประพฤติปฏิบัติตามหลักจรรยาบรรณและมาตรฐานการประพฤติปฏิบัติสำหรับนักจิตวิทยาลับนี้และต้องรักษาชื่อเสียงเกียรติคุณแห่งวิชาชีพจิตวิทยา

ส่วนที่ 2 หลักทั่วไป (General Principles)

หลักทั่วไปเป็นแนวทางในการประพฤติตนให้ถูกต้องในการประกอบวิชาชีพจิตวิทยา ซึ่งหลักทั่วไปนี้ต่างจากมาตรฐานจรรยาบรรณเฉพาะ (Ethical Standard) เนื่องจากหลักทั่วไปนี้ ไม่ได้อธิบายถึงหน้าที่ความรับผิดชอบของนักจิตวิทยา และไม่มีบทลงโทษแต่เป็นแนวทางในการประกอบวิชาชีพจิตวิทยา โดยหลักทั่วไปมี 5 ส่วนย่อยดังรายละเอียดต่อไปนี้

ส่วนที่ 2.1 สิทธิประโยชน์ของผู้รับบริการ

- 2.1.1 นักจิตวิทยาพึงระลึกถึงสิทธิประโยชน์สูงสุดของผู้รับบริการ โดยต้องดูแลป้องกันไม่ให้เกิดอันตรายต่อผู้รับบริการ
- 2.1.2 นักจิตวิทยาพึงระมัดระวังการให้ความเห็น หรือการกระทำทางวิชาชีพใด ๆ ที่อาจก่อให้เกิดความขัดแย้งในการให้บริการ
- 2.1.3 นักจิตวิทยาพึงขจัดความขัดแย้งทางผลประโยชน์ที่อาจก่อให้เกิดผลเสียหรืออันตรายต่อผู้รับบริการ
- 2.1.4 นักจิตวิทยาพึงปรึกษาหารือ ส่งต่อและร่วมมือกับวิชาชีพอื่นหรือองค์กรอื่นเพื่อผลประโยชน์สูงสุดต่อผู้รับบริการ

ส่วนที่ 2.2 ความรับผิดชอบของนักจิตวิทยา

- 2.2.1 นักจิตวิทยาต้องพัฒนาตนเองให้มีคุณธรรมจริยธรรม ทั้งเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถ และทักษะในการประกอบวิชาชีพจิตวิทยา เพื่อให้การประกอบวิชาชีพจิตวิทยามีประสิทธิภาพและประสิทธิผลยิ่งขึ้น
- 2.2.2 นักจิตวิทยาพึงสร้างสัมพันธภาพอันเป็นที่น่าไว้วางใจต่อผู้รับบริการ ผู้ร่วมงาน และผู้ที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนตระหนักถึงความรับผิดชอบทางวิชาชีพต่อสังคมและชุมชนที่ให้บริการ
- 2.2.3 นักจิตวิทยาพึงแสดงบทบาทและหน้าที่ความรับผิดชอบโดยยึดถือหลักจรรยาบรรณและมาตรฐานการประพฤติปฏิบัติสำหรับนักจิตวิทยา
- 2.2.4 นักจิตวิทยาพึงใช้เวลาส่วนหนึ่งเพื่อการให้บริการแม้จะได้ค่าตอบแทนเพียงเล็กน้อยหรือไม่ได้รับค่าตอบแทนหรือไม่ได้รับประโยชน์ส่วนตัวใด ๆ
- 2.2.5 นักจิตวิทยาพึงคำนึงถึงผลประโยชน์ของผู้รับบริการและประโยชน์ของเพื่อนร่วมงานมากกว่าประโยชน์ส่วนตน
- 2.2.6 นักจิตวิทยาต้องดำรงตนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคม เคารพ และปฏิบัติตามกฎหมาย
- 2.2.7 นักจิตวิทยาต้องไม่ประพฤติหรือกระทำการใด ๆ อันเป็นเหตุให้เสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพจิตวิทยา

ส่วนที่ 2.3 ความซื่อสัตย์

- 2.3.1 นักจิตวิทยาพึงส่งเสริมความถูกต้อง ความซื่อสัตย์สุจริต และความเป็นจริงในการค้นคว้าวิจัย การเรียนการสอน และการปฏิบัติงานทางด้านจิตวิทยา ไม่ปลอมแปลง บิดเบือน หรือนำเสนอข้อมูลที่ผิดโดยเจตนา
- 2.3.2 ในสถานการณ์ที่นักจิตวิทยาจำเป็นต้องนำเสนอข้อมูลซึ่งอาจเป็นอันตรายต่อส่วนรวม นักจิตวิทยาจะต้องพิจารณาไตร่ตรองถึงความจำเป็นและผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นและ/หรือควรหาวิธีการอื่น ๆ ที่เหมาะสมในการนำเสนอข้อมูล
- 2.3.3 นักจิตวิทยาพึงรักษาคำสัญญาและหลีกเลี่ยงการให้คำสัญญาที่ปราศจากดุลพินิจ ความคลุมเครือ และไม่ชัดเจน

ส่วนที่ 2.4 ความยุติธรรม

- 2.4.1 นักจิตวิทยาพึงตระหนักว่าทุกคนมีสิทธิเท่าเทียมกันที่จะเข้าถึงหรือได้ประโยชน์จากข้อความรู้ทางด้านจิตวิทยา และได้รับการบริการที่มีคุณภาพอย่างเท่าเทียมในกระบวนการ ขั้นตอน และการบริการของนักจิตวิทยาอย่างเท่าเทียมกัน

- 2.4.2 นักจิตวิทยาพึงใช้การตัดสินใจที่เหมาะสมตามหลักเกณฑ์ทางวิชาชีพ ะมัดระวังไม่ให้มือคติ
ตลอดจนมิให้มีข้อจำกัดใด ๆ ในความรู้ความสามารถของนักจิตวิทยามาลบล้าง
การปฏิบัติงานที่ก่อให้เกิดความเสี่ยงและอันตราย

ส่วนที่ 2.5 ความเคารพในสิทธิและศักดิ์ศรีของบุคคล

- 2.5.1 นักจิตวิทยาพึงเคารพศักดิ์ศรีและคุณค่าของมนุษย์ทุกคน ตลอดจนสิทธิส่วนบุคคลในเรื่อง
ส่วนตัว ความลับและการตัดสินใจ
- 2.5.2 นักจิตวิทยาพึงตระหนักว่าการดูแลเป็นพิเศษอาจจำเป็นในการปกป้องสิทธิและ/หรือ
สวัสดิภาพของบุคคลหรือชุมชนที่ขาดความสามารถในการตัดสินใจด้วยตนเอง
- 2.5.3 นักจิตวิทยาพึงตระหนักและให้คุณค่าปัจจัยด้านความแตกต่างระหว่างบุคคล ได้แก่ อายุ เพศ
เชื้อชาติ สัญชาติ ศาสนา วัฒนธรรม ภาษา และฐานะทางเศรษฐกิจสังคม โดยต้องตระหนัก
และให้คุณค่าปัจจัยด้านความแตกต่างระหว่างบุคคลในการให้บริการและการปฏิบัติงาน
ร่วมกับผู้อื่น
- 2.5.4 นักจิตวิทยาต้องไม่เข้าร่วมกิจกรรมของผู้อื่นที่มีอคติต่อความแตกต่างระหว่างบุคคล

จะเห็นได้ว่าหลักทั่วไปนี้เป็นการกำหนดหลักการพื้นฐานแบบกว้าง ๆ เพื่อเป็นแนวทาง
ส่งเสริมให้นักจิตวิทยามีความผูกใจมั่นต่อจรรยาบรรณอันจะนำไปสู่การตัดสินใจอย่างมีจริยธรรม
ชอบด้วยเหตุผลและมีความประพฤติปฏิบัติที่เหมาะสมต่อไป

ส่วนที่ 3 มาตรฐานการประพฤติปฏิบัติ (Ethical Standard)

มาตรฐานการประพฤติปฏิบัติเป็นแนวทางที่บ่งบอกถึงมาตรฐานของพฤติกรรมที่ควรประพฤติปฏิบัติและการให้แนวคิดว่าสิ่งใดถูกสิ่งใดผิดภายใต้สถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่ง เพื่อการบรรลุภารกิจหลักของนักจิตวิทยา ส่งเสริมรักษาเกียรติคุณชื่อเสียงฐานะของนักจิตวิทยา สร้างความเชื่อมั่นของสาธารณะต่อวิชาชีพ และเพื่อประโยชน์สูงสุดต่อสังคม มาตรฐานการประพฤติปฏิบัตินี้แบ่งออกเป็น 6 ส่วนย่อย เพื่อให้ นักจิตวิทยาผู้ประกอบการอาชีพในบทบาทที่แตกต่างกันสามารถนำไปปรับใช้ได้ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ส่วนที่ 3.1 การประกอบวิชาชีพจิตวิทยา

- 3.1.1 นักจิตวิทยาพึงให้บริการทางจิตวิทยา ฝึกอบรมและควบคุมดูแลงานวิจัยแก่บุคคลในขอบเขตที่ตนได้รับการศึกษา การฝึกอบรม และประสบการณ์ทางวิชาชีพของตนเท่านั้น
- 3.1.2 นักจิตวิทยาพึงตระหนักและให้คุณค่าแก่ปัจจัยด้านความแตกต่างระหว่างบุคคล ได้แก่ อายุ เพศ เชื้อชาติ สัญชาติ ศาสนา วัฒนธรรม ภาษา และฐานะทางเศรษฐกิจสังคม ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นและสำคัญอย่างยิ่งในการให้บริการทางจิตวิทยาที่มีประสิทธิภาพ
- 3.1.3 นักจิตวิทยาต้องไม่เรียกร้องสินจ้างรางวัลพิเศษนอกเหนือจากค่าบริการตามอัตราค่าบริการที่กำหนดไว้
- 3.1.4 นักจิตวิทยาพึงให้บริการทางจิตวิทยา โดยคำนึงถึง ความปลอดภัย ประโยชน์ และความสิ้นเปลืองที่เกินความจำเป็นของผู้รับบริการ
- 3.1.5 นักจิตวิทยาต้องแจ้งค่าธรรมเนียมในการเข้ารับบริการต่อผู้รับบริการอย่างถูกต้อง ชัดเจน และไม่ชักจูงให้เกิดความเข้าใจผิดต่อค่าบริการ หากข้อจำกัดทางการเงินมีผลกระทบต่อ การให้บริการให้นักจิตวิทยาทำการตกลงกับผู้รับบริการอย่างเหมาะสมโดยเร็วที่สุด
- 3.1.6 นักจิตวิทยาพึงแจ้งข้อมูลและขอความยินยอมในการให้บริการ ในกรณีที่นักจิตวิทยาเลือกใช้ การให้บริการรูปแบบใหม่ รูปแบบการให้บริการแบบใหม่นั้นต้องมีหลักฐานเชิงประจักษ์ สนับสนุน และต้องแจ้งผู้รับบริการเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการให้บริการแบบใหม่ ความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นในขณะให้บริการ รวมถึงมีการเสนอทางเลือกอื่นในการให้บริการ ทั้งนี้ให้อยู่กับการตัดสินใจเลือกของผู้รับบริการ
- 3.1.7 นิสิต/นักศึกษาสาขาจิตวิทยาที่อยู่ระหว่างการฝึกประสบการณ์ทางวิชาชีพและอยู่ภายใต้ การนิเทศของผู้เชี่ยวชาญทางจิตวิทยา ต้องแจ้งข้อมูลต่อผู้รับบริการว่าอยู่ระหว่างการฝึกหัด และอยู่ภายใต้การนิเทศของผู้เชี่ยวชาญทางจิตวิทยาผู้ใด โดยให้แจ้ง ชื่อ-นามสกุล ของนักจิตวิทยาผู้นั้น

- 3.1.8 นักจิตวิทยาต้องปฏิบัติต่อผู้รับบริการโดยสุภาพ มีน้ำใจ มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี และปราศจากการบังคับขู่เข็ญ
- 3.1.9 นักจิตวิทยาต้องให้การบริการต่อผู้รับบริการ ตามหลักจรรยาบรรณและมาตรฐานการประพฤติปฏิบัติในระดับที่ดีที่สุดในสถานการณ์นั้น ๆ ภายใต้ความสามารถและข้อจำกัดตามภาวะวิสัย พฤติการณ์ที่มีอยู่แก่ผู้รับบริการ
- 3.1.10 นักจิตวิทยามีหน้าที่อธิบายให้ผู้รับบริการเข้าใจสาระสำคัญของการตรวจประเมิน การวินิจฉัย และการให้บริการเพื่อใช้ประกอบการตัดสินใจและการรับบริการของผู้รับบริการ
- 3.1.11 นักจิตวิทยาต้องไม่ออกใบรับรองที่เป็นความเท็จหรือให้ความเห็นไม่สุจริตในเรื่องใด ๆ อันเกี่ยวกับวิชาชีพของตน
- 3.1.12 นักจิตวิทยาต้องไม่เปิดเผยความลับ ข้อมูล และ/หรือรูปภาพของผู้รับบริการ ซึ่งตนทราบมา เนื่องจากการประกอบวิชาชีพเว้นแต่ได้รับความยินยอมของผู้รับบริการหรือเมื่อต้องปฏิบัติตามกฎหมายหรือตามหน้าที่
- 3.1.13 ในกรณีที่มีความจำเป็นต้องมีการบันทึกทัศนคติ ภาพและ/หรือเสียงเพื่อประกอบการให้บริการ ต้องได้รับการยินยอมจากผู้รับบริการหรือตัวแทนทางกฎหมายก่อนทำการบันทึกทัศนคติ ภาพ และ/หรือเสียงของบุคคลนั้น
- 3.1.14 นักจิตวิทยาต้องระมัดระวังมิให้การประกอบวิชาชีพจิตวิทยาใด ๆ ของตนเป็นไปในลักษณะการคุกคามทางเพศ ซึ่งหมายถึง การล่วงละเมิด ลวนลาม ตลอดจนการแสดงออกทางวาจา และ/หรือร่างกายที่มีเนื้อหาคุกคามทางเพศ
- 3.1.15 นักจิตวิทยาต้องไม่ใช้หรือช่วยเหลือผู้ที่ไม่มีปริญญาบัตรทางจิตวิทยาให้ประกอบวิชาชีพจิตวิทยา ยกเว้นกรณีที่เป็นกรณีฝึกประสบการณ์วิชาชีพด้านจิตวิทยาของนิสิต/นักศึกษาที่อยู่ภายใต้การนิเทศของอาจารย์
- 3.1.16 นักจิตวิทยาต้องไม่สนับสนุนผู้อื่นให้มีการประกอบวิชาชีพจิตวิทยาโดยผิดกฎหมาย
- 3.1.17 นักจิตวิทยาต้องไม่ใช้หรือสนับสนุนการใช้เครื่องมือทางจิตวิทยาที่ไม่ได้มาตรฐาน หรือไม่มีหลักฐานทางวิชาการที่เชื่อถือได้
- 3.1.18 นักจิตวิทยาพึงพัฒนาความรู้ความสามารถสั่งสมประสบการณ์ของตนเองในการให้บริการทางจิตวิทยาอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้มีความรู้ความเชี่ยวชาญในการให้บริการทางจิตวิทยาของตนเอง ทั้งนี้ให้ขึ้นอยู่กับข้อกำหนดการเรียนรู้และ/หรือการฝึกอบรมของจิตวิทยาในสาขาต่าง ๆ ที่กำหนดไว้

3.1.19 นักจิตวิทยาที่รับผิดชอบโครงการฝึกอบรม

3.1.19.1 นักจิตวิทยาต้องออกแบบโครงการฝึกอบรมให้สามารถถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ได้อย่างเหมาะสม ตรงตามวัตถุประสงค์ของโครงการฝึกอบรม

3.1.19.2 นักจิตวิทยาต้องอธิบายประเด็นต่อไปนี้ของโครงการฝึกอบรม ได้แก่ หัวข้อ การฝึกอบรม วัตถุประสงค์ เป้าหมายในการฝึกอบรม เนื้อหา จำนวนวันและเวลา จำนวนผู้เข้ารับการฝึกอบรม วิทยากร สถานที่ ค่าใช้จ่าย และประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับตลอดจนคุณสมบัติของผู้สมัครและข้อกำหนดในการจบหลักสูตรของโครงการ โดยข้อมูลเหล่านี้ต้องจัดทำขึ้นและแจ้งแก่ผู้ที่จะเข้าร่วมโครงการทุกคน ก่อนสมัครเข้าโครงการ

3.1.20 นักจิตวิทยาที่มีบทบาทเป็นนักวิจัยหรือมีหน้าที่รับผิดชอบควบคุมงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับประชากรกลุ่มใหม่ การใช้เทคนิคใหม่ หรือการพัฒนาเครื่องมือใหม่ ๆ นักจิตวิทยาผู้นั้นต้องศึกษาหาความรู้ ฝึกอบรมสร้างประสบการณ์ภายใต้การนิเทศของผู้เชี่ยวชาญหรือเรียนรู้ข้อมูลใหม่ที่เกี่ยวข้อง

3.1.21 นักจิตวิทยาที่มีบทบาทเกี่ยวข้องกับงานนิติจิตเวชควรทำความเข้าใจอย่างถ่องแท้เกี่ยวกับกฎหมายหรือกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับการทำงานของตน

3.1.22 ในกรณีที่นักจิตวิทยาถูกร้องขอให้บริการแก่ผู้รับบริการในขณะที่ไม่พร้อมหรือไม่มีความเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว ให้นักจิตวิทยาผู้นั้นพิจารณาว่าเคยได้รับการฝึกอบรมที่มีเนื้อหาใกล้เคียงกับการบริการในเรื่องดังกล่าวหรือไม่ หากเคยได้รับการฝึกอบรมในเรื่องใกล้เคียง อาจพิจารณาให้บริการเพื่อให้การช่วยเหลือเบื้องต้น แต่ถ้าไม่เคยได้รับการฝึกอบรมในเรื่องใกล้เคียงควรพิจารณาส่งต่อเรื่องดังกล่าวไปยังผู้เชี่ยวชาญหรือให้บริการทางจิตวิทยาแก่บุคคลภายใต้การนิเทศของนักจิตวิทยาที่มีความเชี่ยวชาญในประเด็นนั้น

3.1.23 นักจิตวิทยาพึงมอบหมายงานให้แก่ ผู้ได้บังคับบัญชา นิสิต/นักศึกษาหรือผู้ที่อยู่ภายใต้การนิเทศผู้ช่วยวิจัย ผู้ช่วยสอน และ/หรือล่ามแปลภาษา ที่สามารถปฏิบัติงานได้ตามพื้นฐานความรู้ การศึกษา การฝึกอบรม และประสบการณ์ที่มี ทั้งที่เป็นการปฏิบัติงานเพียงลำพังหรือปฏิบัติงานภายใต้การนิเทศของผู้เชี่ยวชาญ และพึงหลีกเลี่ยงการมอบหมายงานแก่ผู้ที่มีความสัมพันธ์ทับซ้อนนอกเหนือจากความสัมพันธ์ในงานกับผู้รับบริการอันจะนำไปสู่การบิดเบือนวัตถุประสงค์ของการให้บริการ

3.1.24 นักจิตวิทยาพึงป้องกัน ยับยั้ง มิให้ปัญหาส่วนตัวมีผลกระทบต่อประสิทธิภาพในการให้บริการ แต่ในกรณีที่นักจิตวิทยาผู้นั้นตระหนักได้ว่าปัญหาส่วนตัวมีผลกระทบต่องานที่ปฏิบัติอยู่ ให้นักจิตวิทยาผู้นั้นตระหนักถึงผลกระทบและพิจารณาอย่างเหมาะสมว่าควรจะจำกัด ผ่อนผัน หรือยุติการให้บริการหรือปฏิบัติงานหรือไม่

- 3.1.25 ในกรณีที่การให้บริการยุติกลางคันด้วยเหตุผลใดก็ตาม นักจิตวิทยาผู้ให้บริการต้องหาทางแก้ไขและจัดปัญหาอย่างเป็นระบบด้วยความเหมาะสมเพื่อรับผิดชอบต่อการให้บริการนั้น ๆ โดยมุ่งเน้นประโยชน์ของผู้รับบริการเป็นสำคัญ
- 3.1.26 นักจิตวิทยาพึงพิจารณายุติการให้บริการเมื่อมีเหตุผลอันสมควรว่าผู้รับบริการไม่จำเป็นต้องได้รับการบริการอีกต่อไป หรือเมื่อการให้บริการนั้นอาจส่งผลกระทบในทางที่ไม่ดีต่อผู้รับบริการ
- 3.1.27 นักจิตวิทยาต้องยุติการให้บริการเมื่อตกอยู่ในอันตรายหรืออยู่ในความเสี่ยงที่จะได้รับอันตรายจากผู้รับบริการหรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับผู้รับบริการ
- 3.1.28 ในกรณีที่ผู้รับบริการต้องการยุติการรับบริการเนื่องจากปัญหาทางการเงิน นักจิตวิทยาต้องเตรียมการยุติการให้บริการล่วงหน้าและแนะนำสถานที่ในการให้บริการที่เหมาะสมก่อนการยุติการให้บริการจริง
- 3.1.29 นักจิตวิทยาพึงรับค่าธรรมเนียมในการให้บริการบนพื้นฐานของอัตราที่ได้ประกาศไว้ในสำนักงาน หรือสื่อโฆษณา ส่วนในกรณีมีการทำงานร่วมกับวิชาชีพอื่นการรับค่าบริการของแต่ละฝ่ายพึงอยู่บนพื้นฐานของการบริการที่ให้จริง

ส่วนที่ 3.2 ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล

- 3.2.1 นักจิตวิทยาต้องปฏิบัติต่อผู้ร่วมงานแบบเสมอภาคและพึงระมัดระวังอคติส่วนตัวต่อการสร้างความสัมพันธ์กับผู้ร่วมงาน
- 3.2.2 นักจิตวิทยาต้องไม่เลือกปฏิบัติต่อผู้รับบริการอันเนื่องจากปัจจัยด้านความแตกต่างระหว่างบุคคล ได้แก่ อายุ เพศ เชื้อชาติ สัญชาติ ศาสนา วัฒนธรรม ภาษา ฐานะทางเศรษฐกิจสังคม หรือพื้นฐานอื่นที่กำหนดตามกฎหมาย
- 3.2.3 นักจิตวิทยาต้องไม่เกี่ยวข้องหรือรู้เห็นในพฤติกรรมที่ทำให้เสื่อมเสียหรือคุกคามผู้ร่วมงานอันเนื่องจากปัจจัยด้านความแตกต่างระหว่างบุคคล
- 3.2.4 นักจิตวิทยาต้องไม่ดูหมิ่น ให้อาย และ/หรือกลั่นแกล้งผู้ร่วมงานทั้งต่อหน้าและ/หรือลับหลัง รวมทั้งไม่ว่ากล่าวต่าหาหนิเตียนและ/หรือวิพากษ์วิจารณ์การให้บริการของผู้อื่น
- 3.2.5 นักจิตวิทยาต้องไม่นำผลงานของผู้ร่วมงานหรือผู้อื่นมาเป็นของตน
- 3.2.6 นักจิตวิทยาพึงหลีกเลี่ยงการกระทำอันก่อให้เกิดอันตรายหรือผลเสียต่อผู้รับบริการและ/หรือผู้ร่วมงานในองค์กร ในกรณีที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ นักจิตวิทยามีหน้าที่ลดความรุนแรงของอันตรายที่จะเกิดขึ้นนั้น
- 3.2.7 นักจิตวิทยาต้องไม่เข้าร่วม ช่วยเหลือ สนับสนุน และ/หรือเกี่ยวข้องในการกระทำใด ๆ ของบุคคลอื่น ที่ทำให้เกิดความเจ็บปวดหรือทรมานทั้งร่างกายและ/หรือจิตใจของผู้รับบริการ

- 3.2.8 สัมพันธภาพทับซ้อนเกิดขึ้นเมื่อนักจิตวิทยามีบทบาททางวิชาชีพกับบุคคลใด และ
- 3.2.8.1 ในขณะเดียวกันก็มีความสัมพันธ์ในบทบาทอื่นกับบุคคลนั้น หรือ
- 3.2.8.2 ในขณะเดียวกันก็มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับบุคคลที่เกี่ยวข้องกับคนที่นักจิตวิทยาให้บริการตามบทบาททางวิชาชีพ หรือ
- 3.2.8.3 ให้คำสัญญาต่อความสัมพันธ์ในอนาคตกับผู้รับบริการ ผู้เกี่ยวข้องหรือใกล้ชิดเชิงวิชาชีพ
- 3.2.9 นักจิตวิทยาพึงหลีกเลี่ยงและยับยั้งการมีสัมพันธภาพทับซ้อน ถ้าสัมพันธภาพทับซ้อนนั้น คาดว่าจะส่งผลให้เกิดความบกพร่องหรือความเสียหายต่อการให้บริการ ต่อความเชี่ยวชาญ ชำนาญ หรือต่อประสิทธิภาพในการให้บริการตามบทบาทของนักจิตวิทยา หรือมีความเสี่ยงต่อการหาประโยชน์ส่วนตัวและก่อให้เกิดอันตรายในขณะให้บริการตามบทบาทของนักจิตวิทยา เว้นแต่การเกิดสัมพันธภาพทับซ้อนในกรณีทีนิสิต/นักศึกษาที่อยู่ภายใต้การนิเทศของอาจารย์ที่ปรึกษาและเปลี่ยนสถานะมาเป็นผู้รับบริการ ในกรณีนี้ไม่ถือว่าเป็นความผิดต่อข้อกำหนดจรรยาบรรณ
- 3.2.10 นักจิตวิทยาพึงตระหนักว่าสัมพันธภาพทับซ้อนที่มีแนวโน้มก่อให้เกิดอันตราย หรือหากเกิดผลเสียขึ้นแล้วจากปัจจัยใดก็ตามที่คาดไม่ถึง ให้นักจิตวิทยาดำเนินการแก้ไขอย่างเหมาะสมที่สุด โดยให้คำนึงถึงผลประโยชน์สูงสุดของผู้ที่ได้รับผลกระทบตามแนวทางที่สอดคล้องกับมาตรฐานจรรยาบรรณ
- 3.2.11 นักจิตวิทยาเมื่อได้รับคำสั่งหรือได้รับการมอบหมายตามกฎหมายให้มีการบริการในลักษณะที่ก่อให้เกิดความสัมพันธ์ทับซ้อนตามกระบวนการยุติธรรมหรือกระบวนการปกครอง ในเบื้องต้นให้นักจิตวิทยาผู้นั้นทำความเข้าใจถึงความมุ่งหวังจากบทบาทที่ได้รับมอบหมาย ขอบเขตของสิทธิส่วนบุคคลและสิ่งที่จะเกิดขึ้นตามมาตามการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น
- 3.2.12 นักจิตวิทยาที่ได้รับมอบหมายให้บริการแก่กลุ่มผู้รับบริการที่มีความสัมพันธ์กัน เช่น คู่สมรส ผู้ปกครอง บุคคลในครอบครัว ให้นักจิตวิทยาผู้นั้นทำความเข้าใจกับผู้รับบริการ ในความสัมพันธ์หรือบทบาทที่นักจิตวิทยาจะมีต่อผู้รับบริการรวมถึงการนำข้อมูลที่ได้จากการให้บริการไปใช้
- 3.2.13 นักจิตวิทยาที่ได้รับมอบหมายหรือมีคำสั่งให้ปฏิบัติหน้าที่ที่อาจมีความขัดแย้งกัน เช่น เป็นผู้บำบัดครอบครัวและยังต้องเป็นพยานในกระบวนการหย่าร้าง ให้นักจิตวิทยาผู้นั้นพิจารณาปรับเปลี่ยนและ/หรือถอนตัวจากบทบาทที่ขัดแย้งนั้น
- 3.2.14 นักจิตวิทยาที่ต้องให้บริการแบบกลุ่ม ก่อนการให้บริการนักจิตวิทยาควรอธิบายบทบาท และหน้าที่ความรับผิดชอบของผู้รับบริการทุกคนในกลุ่มตลอดจนการปกป้องข้อมูลส่วนบุคคลก่อนให้บริการ

- 3.2.15 นักจิตวิทยาพึงหลีกเลี่ยงและยับยั้งที่จะเข้าไปมีบทบาททางวิชาชีพเมื่อมีผลประโยชน์หรือสัมพันธภาพเชิงส่วนตัว เชิงวิชาชีพ เชิงกฎหมาย เชิงเศรษฐกิจ โดย
- 3.2.15.1 อาจก่อให้เกิดความบกพร่องหรือความเสียหายต่อวัตถุประสงค์ของการให้บริการ ความเชี่ยวชาญ หรือประสิทธิภาพในการให้บริการในบทบาทของนักจิตวิทยา และ/หรือ
- 3.2.15.2 ทำให้บุคคลหรือองค์กรที่มีสัมพันธภาพเชิงวิชาชีพ เป็นอันตรายหรือถูกเอาเปรียบ
- 3.2.16 นักจิตวิทยาที่ยินยอมให้บริการแก่บุคคลหรือกลุ่มคน โดยการร้องขอจากบุคคลที่สาม นักจิตวิทยาผู้นั้นควรสร้างความกระจ่างตั้งแต่ก่อนเริ่มให้บริการ เกี่ยวกับรูปแบบความสัมพันธ์ของบุคคลหรือองค์กรที่เกี่ยวข้องทั้งหมด โดยการสร้าง ความกระจ่างนี้ครอบคลุมถึงบทบาทของนักจิตวิทยา เช่น บทบาทของผู้บำบัดรักษา ผู้ให้การปรึกษา ผู้วินิจฉัยหรือพยานผู้เชี่ยวชาญ ใครคือผู้รับบริการ การใช้บริการ ข้อมูลที่ได้รับ รวมถึงขอบเขตของการรักษาสิทธิส่วนบุคคลและความลับ
- 3.2.17 นักจิตวิทยาต้องไม่ใช้ประโยชน์จากผู้อื่นที่อยู่ภายใต้การดูแลและ/หรือภายใต้การบังคับบัญชาของตน เช่น ผู้รับบริการ ผู้รับการบำบัด นิสิต/นักศึกษาที่อยู่ภายใต้การนิเทศของอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้ได้บังคับบัญชาเพื่อเอื้อประโยชน์ส่วนตน
- 3.2.18 เมื่อต้องดูแลงานวิจัยนักจิตวิทยาทำการตรวจประเมิน ให้บริการบำบัด ให้การปรึกษา และ/หรือขอส่งการปรึกษา ทั้งทางตรงหรือผ่านวิธีทางอิเล็กทรอนิกส์ หรือการสื่อสารรูปแบบอื่น ๆ ให้นักจิตวิทยาผู้นั้นบอกกล่าวข้อมูลการให้บริการเป็นลายลักษณ์อักษร ด้วยภาษาที่เหมาะสมที่ผู้รับบริการจะสามารถเข้าใจได้ ยกเว้นกรณีการให้บริการที่ไม่จำเป็นต้องมีการยินยอม อันกำหนดโดยกฎหมายหรือกระบวนการทางการปกครอง หรือเหตุผลอื่น ๆ ที่กำหนดไว้ในมาตรฐานการประพฤติปฏิบัติ
- 3.2.18.1 สำหรับบุคคลที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะในการรับรู้ข้อมูลและยินยอมรับการบริการจากนักจิตวิทยา ให้นักจิตวิทยาดำเนินการ ดังต่อไปนี้
- 1) อธิบายข้อมูลเกี่ยวกับการให้บริการอย่างเหมาะสม
 - 2) ขอความยินยอมจากผู้ปกครองและ/หรือผู้แทนโดยชอบธรรมของผู้ที่จะเข้ารับบริการ
 - 3) ให้ผู้ปกครองและ/หรือผู้แทนโดยชอบธรรมของผู้ที่จะเข้ารับบริการลงนามในแบบยินยอมการรับบริการก่อนเริ่มรับบริการ
- 3.2.18.2 ในกรณีที่มิมีคำสั่งศาลหรือการมอบหมายให้นักจิตวิทยาดำเนินการบริการแก่บุคคลใด นักจิตวิทยาผู้นั้นต้องแจ้งข้อมูลเกี่ยวกับรูปแบบและกระบวนการในการให้บริการ รวมถึงขอบเขตและข้อจำกัด ในการรักษาความลับส่วนบุคคลก่อนการให้บริการนั้น ๆ

- 3.2.19 นักจิตวิทยาพึงให้ข้อมูลเกี่ยวกับผลลัพธ์และข้อสรุปของการบริการแก่ผู้รับบริการให้เร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้
- 3.2.20 นักจิตวิทยาที่ให้บริการหน่วยงานหรือให้บริการผ่านหน่วยงาน ควรแจ้งข้อมูลเกี่ยวกับการบริการแก่ผู้รับบริการล่วงหน้าในช่วงเวลาที่เหมาะสม ในเรื่องดังนี้
- 3.2.20.1 วัตถุประสงค์ของการให้บริการ
 - 3.2.20.2 ผู้รับผลประโยชน์
 - 3.2.20.3 คนหรือกลุ่มคนที่จะเป็นผู้รับบริการ
 - 3.2.20.4 สัมพันธภาพที่นักจิตวิทยาจะมีต่อบุคคลและองค์การ
 - 3.2.20.5 การใช้ประโยชน์จากบริการที่ให้และข้อมูลที่ได้รับ
 - 3.2.20.6 ผู้ที่สามารถเข้าถึงข้อมูล
 - 3.2.20.7 ขอบเขตและข้อจำกัดของสิทธิส่วนบุคคล โดยระบุข้อมูลเกี่ยวกับผลลัพธ์ และข้อสรุปการบริการแก่บุคคลที่เหมาะสม ให้เร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้
- กรณีที่นักจิตวิทยาที่ได้รับคำสั่งให้ระงับการบริการโดยกฎหมายหรือบทบาททางองค์การต่อการให้ข้อมูลดังกล่าวข้างต้นแก่บุคคลหรือกลุ่มคนผู้รับบริการ ให้นักจิตวิทยาผู้นั้นแจ้งแก่บุคคลหรือกลุ่มคนนั้นถึงข้อจำกัดดังกล่าวด้วย
- 3.2.21 นักจิตวิทยาพึงดำเนินการอย่างเหมาะสมในการวางแผนล่วงหน้าเพื่ออำนวยความสะดวกต่อการให้บริการ ในกรณีที่การบริการถูกขัดจังหวะหรือทำให้ขาดตอน โดยนักจิตวิทยาผู้ให้บริการเจ็บป่วย เสียชีวิต ไม่สะดวก ย้ายที่อยู่ เกษียณอายุงาน หรือในกรณีที่ผู้รับบริการย้ายที่อยู่หรือมีข้อจำกัดทางการเงิน
- 3.2.22 นักจิตวิทยาต้องไม่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์เชิงชู้สาวกับบุคคล ดังต่อไปนี้
- 3.2.22.1 ผู้รับบริการในปัจจุบัน
 - 3.2.22.2 คนในครอบครัวของผู้รับบริการในปัจจุบันและต้องไม่ยุติการบริการเพื่อเอื้อแก่ประโยชน์ดังกล่าว
 - 3.2.22.3 บุคคลที่ผู้รับบริการที่เคยมีความสัมพันธ์เชิงชู้สาวด้วย
 - 3.2.22.4 บุคคลที่เคยเป็นผู้รับบริการและยุติการบำบัดรักษาไปแล้วไม่ถึง 2 ปี

ส่วนที่ 3.3 การปกป้องข้อมูลส่วนบุคคล

- 3.3.1 นักจิตวิทยามีหน้าที่ในการปกป้องข้อมูลส่วนบุคคลของผู้รับบริการตามขอบเขตของกฎหมายตามพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลฉบับที่ใช้บังคับ ณ เวลานั้น
- 3.3.2 นักจิตวิทยาจะต้องแจ้งให้ผู้รับบริการทราบถึงรายละเอียดของการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคล วัตถุประสงค์ในการเก็บข้อมูล รวมถึงการส่งต่อข้อมูลกรณีที่ต้องมีการปรึกษาผู้เชี่ยวชาญ หรือในกรณีที่ผู้รับบริการต้องการย้ายสถานที่รับบริการ โดยต้องมีการแจ้งผู้รับบริการทราบเป็นลายลักษณ์อักษร
- 3.3.3 การให้บริการที่ต้องมีการบันทึกวีดิทัศน์ ภาพและ/หรือเสียง ก่อนการให้บริการนักจิตวิทยาต้องแจ้งให้ผู้รับบริการทราบเป็นลายลักษณ์อักษรและต้องได้รับการยินยอมของผู้รับบริการเป็นลายลักษณ์อักษร
- 3.3.4 นักจิตวิทยาอาจเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลได้ ในกรณีที่มีความจำเป็นจะต้องเปิดเผยข้อมูลของผู้รับบริการ โดยจะสามารถกระทำได้เมื่อได้รับการยินยอมจากผู้รับบริการหรือผู้แทนโดยชอบธรรมตามที่กฎหมายกำหนด
- 3.3.5 นักจิตวิทยาอาจเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลของผู้รับบริการโดยไม่มีการยินยอมเป็นลายลักษณ์อักษรได้เฉพาะในกรณีที่มีคำสั่งศาล หรืออาจอนุโลมได้ในกรณีที่มีวัตถุประสงค์ที่เหมาะสม เช่น การขอความเห็นเชิงวิชาชีพที่เป็นประโยชน์ต่อการให้บริการและต้องเปิดเผยข้อมูลเฉพาะในขอบเขตที่จำเป็นเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการขอความเห็นเท่านั้น
- 3.3.6 นักจิตวิทยาต้องไม่เปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลของผู้รับบริการในงานเขียนหรือประกอบการโฆษณาในสื่อใด ๆ ยกเว้นแต่กรณีที่ได้รับการยินยอมเป็นลายลักษณ์อักษรจากผู้รับบริการเท่านั้น
- 3.3.7 นักจิตวิทยาที่มีบทบาทหน้าที่ทางการศึกษาต้องไม่ขอให้นิสิต/นักศึกษาหรือผู้ที่อยู่ภายใต้การดูแล เปิดเผยข้อมูลส่วนตัวในชั้นเรียนหรือในกิจกรรมที่เกี่ยวข้องทั้งทางวาจาและลายลักษณ์อักษร โดยเฉพาะในเรื่องประสบการณ์หรือปัญหาทางเพศ ประสบการณ์ถูกทารุณกรรมหรือการถูกทอดทิ้ง ประวัติการบำบัดรักษาทางจิตใจ สัมพันธภาพกับครอบครัว เพื่อน คู่รักหรือคู่สมรส หรือบุคคลอื่นที่มีความเกี่ยวข้อง ยกเว้นในกรณี
 - 3.3.7.1 ที่ได้ระบุไว้แล้วในกระบวนการแรกรับและในเอกสารของโครงการ หรือ
 - 3.3.7.2 เป็นสิ่งจำเป็นในการประเมินหรือให้การช่วยเหลือป้องกันนิสิต/นักศึกษาที่มีปัญหาดังกล่าวจากการฝึกปฏิบัติที่ก่อให้เกิดผลกระทบทางจิตใจต่อนิสิต/นักศึกษาผู้นั้น

- 3.3.8 นักจิตวิทยาอาจเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลได้ในกรณีเพื่อการเรียนการสอนหรือการฝึกอบรม พัฒนาความรู้ความสามารถเท่านั้น แต่ทั้งนี้ นักจิตวิทยาต้องไม่ละเมิดตัวตนของผู้รับบริการและเปิดเผยข้อมูลในขอบเขตที่เหมาะสม เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการเรียนการสอนหรือการฝึกอบรมเท่านั้น

ส่วนที่ 3.4 การโฆษณาการประกอบวิชาชีพจิตวิทยา

- 3.4.1 นักจิตวิทยาสามารถให้คำแนะนำหรือแสดงความคิดเห็นในที่สาธารณะผ่านสื่อใด ๆ ได้โดยให้อยู่บนพื้นฐานของความรู้ความสามารถตามวิชาชีพ หรือประสบการณ์จากการฝึกงานที่ได้รับตลอดจนความรู้ที่เกิดขึ้นจากการศึกษาวิจัยทางจิตวิทยาที่เหมาะสม
- 3.4.2 นักจิตวิทยาต้องให้ข้อมูลที่ถูกต้อง เกี่ยวกับ
- 3.4.2.1 การศึกษาอบรม ประสบการณ์ และขอบเขตความสามารถของตนเอง
 - 3.4.2.2 ปริญาที่สำเร็จการศึกษา
 - 3.4.2.3 ลักษณะของการให้บริการ
 - 3.4.2.4 ค่าธรรมเนียมการให้บริการ
 - 3.4.2.5 ผลงานวิจัยและการตีพิมพ์เผยแพร่โดยไม่บิดเบือนข้อมูล
- 3.4.3 นักจิตวิทยาที่ทำการเผยแพร่ความรู้ทางวิชาชีพหรือตอบปัญหาทางสื่อ ถ้าแสดงตนว่าเป็นผู้ประกอบวิชาชีพจิตวิทยา สามารถแจ้งสถานที่ประกอบวิชาชีพได้ โดยปราศจากการโฆษณาเกินความเป็นจริง หรือจงใจหลอกลวงหรือทำให้ผู้รับบริการหลงเชื่อ
- 3.4.4 นักจิตวิทยาต้องใช้ความระมัดระวังตามวิสัยที่พึงมี มิให้มีการประกอบอาชีพจิตวิทยาของตนเผยแพร่ไปในสื่อเป็นทำนองโฆษณาความรู้ความสามารถ
- 3.4.5 นักจิตวิทยาต้องไม่โฆษณา ใช้ จ้าง หรือยินยอมให้ผู้อื่นนำชื่อหรือภาพถ่ายของตนไปโฆษณาสินค้าหรือโฆษณากิจกรรมการฝึกอบรมในสื่อใด ๆ
- 3.4.6 นักจิตวิทยาต้องไม่ใช้ข้อมูลการรีวิวของผู้รับบริการมาประชาสัมพันธ์หรือเผยแพร่เพื่อประโยชน์ส่วนตนหรือประโยชน์ในทางธุรกิจ เว้นแต่กรณีที่ได้รับการยินยอมจากผู้รับบริการเป็นลายลักษณ์อักษร
- 3.4.7 นักจิตวิทยาต้องไม่เชิญชวนหรือเรียกร้องให้มีการรับรองหรือการสนับสนุนจากผู้รับบริการที่อยู่ในการดูแลของตนหรือบุคคลอื่นที่อยู่ภายใต้การดูแลบังคับบัญชาของตน เพื่อประโยชน์ส่วนตนหรือประโยชน์ในเชิงธุรกิจ

- 3.4.8 ในกรณีที่เป็นการโฆษณา ประชาสัมพันธ์ การประชุมเชิงวิชาการ กิจกรรมการอบรมสัมมนา หลักสูตรการสอนระยะสั้น และหลักสูตรการสอนแบบไม่ให้ปริญญา นักจิตวิทยาต้องให้ข้อมูล การประชาสัมพันธ์ที่ชัดเจนและตรงตามความเป็นจริง โดยรวมถึงรายชื่อวิทยากร จำนวน ชั่วโมงในการฝึกอบรม อัตราค่าธรรมเนียมที่เกี่ยวข้อง และผลลัพธ์ของกิจกรรมดังกล่าว

ส่วนที่ 3.5 เครื่องมือและการทดสอบทางจิตวิทยา

- 3.5.1 นักจิตวิทยาพึงใช้เครื่องมือการทดสอบหรือการประเมินทางจิตวิทยาที่ได้มาตรฐานและผ่านการทดสอบความเที่ยง (Reliability) และความตรง (Validity) แล้วเท่านั้น
- 3.5.2 นักจิตวิทยาพึงควบคุม ดูแล พัฒนาเครื่องมือวัดทางจิตวิทยาและนำมาปรับใช้ให้เหมาะสมตามวัตถุประสงค์ของการวัดและการทดสอบทางจิตวิทยา
- 3.5.3 นักจิตวิทยาพึงใช้ภาษาในการให้บริการการทดสอบที่เหมาะสมกับความสามารถของผู้รับบริการแต่ละคน ที่มีความแตกต่างกัน
- 3.5.4 นักจิตวิทยาต้องขอรับความยินยอมจากผู้ที่ถูกทดสอบหรือผู้รับบริการอย่างเป็นลายลักษณ์อักษร ยกเว้นในกรณี ดังต่อไปนี้
- 3.5.4.1 การทดสอบนั้นถูกกำหนดตามคำสั่งศาลหรือตามกฎหมาย และ
 - 3.5.4.2 การทดสอบนั้นเป็นส่วนหนึ่งของธรรมเนียมปฏิบัติตามสถานศึกษา สถาบัน หรือองค์กร เช่น การทดสอบเพื่อประกอบการสมัครงาน
- 3.5.5 นักจิตวิทยาต้องอธิบายวัตถุประสงค์ของการทดสอบ ค่าธรรมเนียม การปกป้องข้อมูลส่วนบุคคลและโอกาสที่ผู้รับบริการจะสามารถสอบถามหรือรับผลการทดสอบ สำหรับผู้ที่ถูกกำหนดโดยหมายศาลหรือกฎหมายให้ทำการทดสอบ นักจิตวิทยาต้องแจ้งวัตถุประสงค์ของการทดสอบด้วยภาษาที่เข้าใจง่ายและผู้ที่ถูกทดสอบสามารถเข้าใจได้เป็นอย่างดี
- 3.5.6 นักจิตวิทยาที่ต้องใช้ผู้ช่วยแปลภาษาควรได้รับการอนุญาตจากผู้รับบริการรวมถึงการให้คำแนะนำ รายงานผล การอธิบายแปลผล ตลอดจนถึงการปรึกษาหารือ โดยให้คำนึงถึงขอบเขตการปกป้องข้อมูลส่วนบุคคลเป็นสำคัญ
- 3.5.7 นักจิตวิทยาสามารถเปิดเผยข้อมูลการทดสอบได้ในกรณีที่ได้รับการยินยอมจากผู้รับบริการอย่างเป็นลายลักษณ์อักษรแล้วเท่านั้น แต่ถ้ามิได้รับการยินยอมจากผู้รับบริการให้เปิดเผยข้อมูลการทดสอบ นักจิตวิทยาจะเปิดเผยข้อมูลการทดสอบได้เฉพาะกรณีที่มีหมายศาลหรือมีกฎหมายบังคับคดีเท่านั้น

- 3.5.8 นักจิตวิทยาที่สร้างหรือพัฒนาแบบทดสอบควรใช้กระบวนการพัฒนาแบบทดสอบตามกระบวนการจิตมิติ (Psychometric Properties) ที่เหมาะสมตลอดจนต้องมีความรู้ความเชี่ยวชาญในการออกแบบการสร้างหรือพัฒนาแบบทดสอบ และต้องผ่านการทดสอบคุณภาพของแบบทดสอบให้มีความเที่ยงและความตรง และมีมาตรฐานของการทดสอบ (Standardization) มีการควบคุมและป้องกันอคติ (Bias) ตลอดจนมีข้อเสนอแนะในการนำแบบทดสอบไปใช้
- 3.5.9 นักจิตวิทยาควรให้ความสำคัญต่อปัจจัยที่มีผลต่อการทดสอบ เช่น ความแตกต่างของสถานการณ์ที่ทำการทดสอบ ความแตกต่างทางสถานะของผู้ถูกทดสอบ และความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้ถูกทดสอบ ที่มีผลต่อความถูกต้องแม่นยำของการแปลผลที่ได้ และต้องระบุข้อจำกัดของการแปลผลในรายงานด้วย (ถ้ามี)
- 3.5.10 นักจิตวิทยาไม่สนับสนุนหรือไม่ส่งเสริมให้ผู้ที่ไม่มีความรู้หรือไม่มีประสบการณ์ทางจิตวิทยาใช้แบบทดสอบทางจิตวิทยา ยกเว้นในกรณีเมื่อเป็นการทดสอบภายใต้การฝึกอบรมและ/หรือเป็นการใช้แบบทดสอบของนิสิต/นักศึกษาภายใต้การนิเทศของอาจารย์หรือผู้เชี่ยวชาญทางจิตวิทยา
- 3.5.11 นักจิตวิทยาควรพิจารณาใช้แบบทดสอบที่มีความทันสมัย ผ่านการทดสอบความเที่ยงและความตรง และมีมาตรฐานในการทดสอบและเลือกแบบทดสอบที่เหมาะสมและตรงตามวัตถุประสงค์ของการทดสอบ
- 3.5.12 นักจิตวิทยาที่ให้บริการการทดสอบและแปลผลแก่ผู้เชี่ยวชาญในวิชาชีพอื่น ต้องอธิบายวัตถุประสงค์ คะแนนมาตรฐาน ความถูกต้องแม่นยำ ความน่าเชื่อถือของผลการทดสอบและสรุปผลการทดสอบได้อย่างถูกต้อง ตลอดจนการนำคุณลักษณะพิเศษอื่นที่ได้ไปปรับใช้ตามวัตถุประสงค์ได้อย่างเหมาะสม
- 3.5.13 นักจิตวิทยาเลือกใช้บริการในการคิดคะแนนและการแปลผล รวมถึงบริการแปลผลอิเล็กทรอนิกส์ บนพื้นฐานของความถูกต้องแม่นยำในกระบวนการแปลผลตามความเหมาะสม
- 3.5.14 นักจิตวิทยาต้องรับผิดชอบในการนำเครื่องมือการทดสอบไปใช้อย่างเหมาะสม รวมถึงการแปลผลการทดสอบ แม้ว่าจะเป็นผู้คิดคะแนนหรือแปลผลการทดสอบด้วยตนเองหรือไม่ก็ตาม
- 3.5.15 นักจิตวิทยาต้องเป็นผู้รับผิดชอบในการแจ้งผลการทดสอบแก่ผู้รับบริการหรือผู้แทนโดยชอบธรรม และอาจยกเว้นในกรณีที่การทดสอบนั้นเป็นส่วนหนึ่งของธรรมเนียมปฏิบัติตามสถานศึกษา สถาบันหรือองค์กร เช่น การทดสอบเพื่อประกอบการสมัครงาน การประเมินทางนิติจิตเวช

- 3.5.16 นักจิตวิทยาต้องเก็บรักษาความสมบูรณ์และความปลอดภัยของแบบทดสอบ ตลอดจนเครื่องมือทดสอบที่เกี่ยวข้อง ภายใต้ข้อกำหนดทางกฎหมายและบทบาทตามหน้าที่ที่สอดคล้องกับจรรยาบรรณนี้

ส่วนที่ 3.6 การวิจัย การสร้างผลงานทางวิชาการและการตีพิมพ์เผยแพร่

- 3.6.1 ในการวิจัยหรือการสร้างผลงานทางวิชาการที่มีผู้อื่นร่วมงานด้วย ให้นักจิตวิทยาตกลงกับผู้ร่วมงานทุกคนถึงการแบ่งสัดส่วนของผลงาน ลำดับชื่อที่จะปรากฏในผลงานและผลตอบแทนจากผลงานก่อนเสนอโครงการวิจัยหรือการสร้างผลงานทางวิชาการและเสนออีกครั้งหนึ่งเมื่อสิ้นสุดโครงการ และ/หรือตีพิมพ์ผลงานวิจัยหรือผลงานทางวิชาการ
- 3.6.2 นักจิตวิทยาที่ทำการวิจัยทดลองในมนุษย์และ/หรือใช้สิ่งตัวอย่างจากมนุษย์ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการจริยธรรมการทำวิจัยในมนุษย์และปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่คณะกรรมการจริยธรรมการทำวิจัยในมนุษย์กำหนด
- 3.6.3 ในกรณีที่ต้องมีการขออนุญาตทำวิจัยกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง นักจิตวิทยาต้องแจ้งข้อมูลที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับโครงการวิจัยและดำเนินโครงการวิจัยให้เป็นไปตามโครงการวิจัยที่ได้รับการอนุญาต
- 3.6.4 นักจิตวิทยาไม่ควรทำวิจัยที่มีการลวง (Deception) ผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย ยกเว้นว่าได้มีการพิจารณาแล้วว่ามีความจำเป็นต้องใช้เพราะผลที่ได้รับมีคุณค่าทางวิชาการ การศึกษา และการนำไปปรับใช้
- 3.6.5 นักจิตวิทยาที่ใช้การลวงในการวิจัยจะต้องอธิบายเหตุผลของการลวงนั้นให้ผู้เข้าร่วมโครงการวิจัยทราบโดยเร็วที่สุด หากทำได้ก็อธิบายทันทีหลังจบการทดลอง แต่ถ้ามีความจำเป็นที่ไม่สามารถกระทำได้ทันที ให้อธิบายก่อนจบการรวบรวมข้อมูลและเปิดโอกาสให้ผู้เข้าร่วมโครงการวิจัยขอถอนข้อมูลจากการวิจัยได้
- 3.6.6 นักจิตวิทยาต้องมีการแจ้งข้อมูลการวิจัยและขอการยินยอมเข้าร่วมการวิจัยอย่างเป็นลายลักษณ์อักษรตามมาตรฐานจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ ในกรณีที่ผู้เข้าร่วมโครงการวิจัยเป็นกลุ่มเปราะบาง (Vulnerable group) ผู้วิจัยต้องแจ้งข้อมูลการวิจัยและขอการยินยอมเข้าร่วมการวิจัยจากผู้แทนโดยชอบธรรมเป็นลายลักษณ์อักษร

- 3.6.7 นักจิตวิทยาอาจละเว้นการขอความยินยอมในการเข้าร่วมโครงการวิจัยสามารถกระทำได้ในกรณีดังนี้
- 3.6.7.1 เมื่องานวิจัยนั้นได้รับการพิจารณาอย่างรอบด้านแล้วว่า ไม่ส่งผลเสียต่อร่างกายและ/หรือจิตใจหรือเป็นอันตราย โดยรวมถึงเป็นการดำเนินการวิจัยด้วยการใช้แบบสอบถามที่ไม่ระบุชื่อผู้ตอบ หรือการสังเกตทั่วไปตามธรรมชาติ หรือเป็นงานวิจัยทางเอกสารที่การเปิดเผยคำตอบไม่ทำให้ผู้เข้าร่วมโครงการวิจัยตกอยู่ในอันตราย หรือสภาวะเสียหายทางด้านการเมือง วัฒนธรรม การเงิน สถานะการทำงาน และชื่อเสียง แต่ทั้งนี้ต้องอยู่ในขอบเขตของพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลฉบับที่บังคับใช้ ณ เวลานั้น และ
- 3.6.7.2 เมื่องานวิจัยนั้นเป็นการศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการทำงานหรือประสิทธิภาพการทำงาน ที่ดำเนินการวิจัยในองค์กรโดยไม่มีผลกระทบต่อสภาวะการจ้างงานของผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย หรือในกรณีอื่นที่ได้รับอนุญาตตามกฎหมายของรัฐหรือกฎระเบียบขององค์กร แต่ทั้งนี้ต้องอยู่บนพื้นฐานข้อกำหนดขององค์กรนั้น ๆ ที่นักจิตวิทยาจะดำเนินการวิจัย
- 3.6.8 นักจิตวิทยาต้องหลีกเลี่ยงการให้สิ่งจูงใจทางการเงิน หรือสิ่งจูงใจอื่น ๆ เกินความเหมาะสม ที่มีแนวโน้มจูงใจให้กลุ่มตัวอย่างเข้าร่วมโครงการวิจัยอย่างไม่เหมาะสม ทั้งนี้การเสนอให้สิ่งจูงใจเหล่านี้ ต้องแสดงรายละเอียดในข้อเสนอโครงการวิจัยที่เสนอขออนุมัติต่อคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์
- 3.6.9 กรณีโครงการวิจัยที่มีการเสนอสิ่งตอบแทนให้ผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย นักจิตวิทยาจะต้องแสดงให้เห็นให้ผู้เข้าร่วมโครงการวิจัยทราบถึงการตอบแทนนั้นจริง เช่น การแจ้งว่าจะจับสลากให้รางวัลเป็นบัตรกำนัลต้องบอกรายละเอียดว่าเป็นอะไร มีมูลค่าเท่าไร จะให้แก่ผู้เข้าร่วมโครงการวิจัยจำนวนกี่คน โดยให้ผู้เข้าร่วมโครงการวิจัยระบุอีเมลไว้ในตอนท้ายของการตอบแบบสอบถาม ก็พึงส่งสิ่งตอบแทนนั้นตามอีเมลที่ได้รับหลังจากจบการเก็บข้อมูล ทั้งนี้ให้ระบุรายละเอียดของสิ่งตอบแทนแก่ผู้เข้าร่วมโครงการวิจัยในโครงการที่ส่งไปขออนุมัติจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ด้วย
- 3.6.10 นักจิตวิทยาพึงให้โอกาสผู้เข้าร่วมโครงการวิจัยในการรับรู้ข้อมูลอย่างเหมาะสมเกี่ยวกับรูปแบบงานวิจัย ผลลัพธ์และข้อสรุปของการวิจัยและเมื่อพบว่าผู้เข้าร่วมโครงการวิจัยเข้าใจผิดหรือเข้าใจคลาดเคลื่อน ให้นักจิตวิทยาพิจารณาดำเนินการเพื่อแก้ไขความเข้าใจผิดของผู้เข้าร่วมโครงการวิจัยอย่างเหมาะสม
- 3.6.11 นักจิตวิทยาต้องไม่บิดเบือนข้อมูลเกี่ยวกับการวิจัยแก่ผู้เข้าร่วมโครงการวิจัยที่อาจทำให้เกิดอันตรายหรือความเจ็บปวดต่อร่างกายและ/หรือจิตใจ

- 3.6.12 กรณีที่มีการนำสัตว์มาใช้ในการทดลอง นักจิตวิทยาจะต้องปฏิบัติตามจริยธรรมการวิจัยในสัตว์ และรับผิดชอบให้สัตว์ทดลองนั้นได้รับการดูแลอย่างเหมาะสม รวมถึงนักจิตวิทยาต้องพยายามลดความไม่สบาย การติดเชื้อ โรคภัย หรือการเจ็บปวดของสัตว์ที่นำมาศึกษานั้นอย่างเหมาะสม
- 3.6.13 นักจิตวิทยาต้องไม่สร้างข้อมูลเท็จเพื่อรายงานผลการวิจัย หากนักจิตวิทยาพบว่ามีการฉ้อฉลเกี่ยวกับข้อมูลการวิจัยที่ได้ตีพิมพ์เผยแพร่ไปแล้ว ให้ดำเนินการอย่างเหมาะสมในการทำให้อีกต่อไป โดยจะเป็นการแก้ไขหรือการถอนข้อมูลที่ตีพิมพ์เผยแพร่ไปหรือวิธีอื่นที่มีความเหมาะสม
- 3.6.14 นักจิตวิทยาไม่นำผลงานวิจัยและ/หรือผลงานทางวิชาการของผู้อื่นทั้งหมดหรือบางส่วนมาแก้ไขและ/หรือดัดแปลงเป็นงานของตน
- 3.6.15 นักจิตวิทยาต้องไม่จัดพิมพ์หรือเผยแพร่ข้อมูลที่เคยได้รับการเผยแพร่แล้วในอดีต แต่ไม่รวมถึงการจัดพิมพ์ซ้ำภายหลังจากที่มีการแจ้งข้อมูลและประสานงานอย่างเหมาะสมแล้วต่อผู้ที่เกี่ยวข้อง
- 3.6.16 ภายหลังที่ผลงานวิจัยถูกเผยแพร่ตีพิมพ์แล้ว นักจิตวิทยาต้องสามารถแบ่งปันข้อมูลจากการวิจัย แก่นักวิจัยอื่น เพื่อตรวจสอบการอ้างข้อสรุปโดยการวิเคราะห์ซ้ำ ให้ใช้ข้อมูลที่ได้รับไปเฉพาะในวัตถุประสงค์นั้น ๆ โดยต้องมีข้อตกลงเป็นลายลักษณ์อักษรสำหรับการใช้ข้อมูลนั้น
- 3.6.17 นักจิตวิทยาที่มีบทบาทในการเป็นผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจเครื่องมือการวิจัยหรือเอกสารสำหรับเผยแพร่ ตีพิมพ์ ต้องให้ความเคารพต่อสิทธิส่วนบุคคลและความลับของผู้ที่เกี่ยวข้องตลอดจนสิทธิความเป็นเจ้าของของผู้ที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยนั้น

เอกสารอ้างอิง

- American Psychological Association. (2002). Ethical principles of psychologists and code of conduct. *American Psychologist*, 57, 1060–1073.
<http://dx.doi.org/10.1037/0003-066X.57.12.1060>
- American Psychological Association. (2010). Ethical principles of psychologists and code of conduct (2002, Amended June 1, 2010). Retrieved from
<http://www.apa.org/ethics/code/index.aspx>
- American Psychological Association. (2017). Ethical principles of psychologists and code of conduct (2002, amended effective June 1, 2010, and January 1, 2017). Retrieved from <https://www.apa.org/ethics/code/index>

ภาคผนวก

**คณะกรรมการจัดทำหลักจรรยาบรรณและมาตรฐานการประพฤติปฏิบัติสำหรับ
นักจิตวิทยาของสมาคมจิตวิทยาแห่งประเทศไทย**

1. รองศาสตราจารย์ ดร.ประสาร มาลากุล ณ อยุธยา	ที่ปรึกษา
2. พันโท ดร.สุชัย สุรพิชญ์พงศ์	ประธานกรรมการ
3. ศาสตราจารย์ ดร.อรรณญา ตั๋ยคำภีร์	รองประธานกรรมการ
4. รองศาสตราจารย์ ดร.นิธิพัฒน์ เมฆขจร	กรรมการ
5. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมโภช ศรีวิจิตรวรกุล	กรรมการ
6. รองศาสตราจารย์ ดร.นันท์ชัตสันธ์ สกุลพงศ์	กรรมการ
7. ดร.บัณฑิต สกุลบงการ	กรรมการ
8. นาวาตรี ดร.ฐาพล สมสกุล	กรรมการ
9. ดร.จอมขวัญ เลื่องลือ	กรรมการ
10. ดร.กวีวัฒน์ จักสมศักดิ์	กรรมการ
11. อาจารย์ ดร.ลินดา สุวรรณดี	กรรมการและเลขานุการ
12. ดร.จุฬาลักษณ์ วงศ์อ่อน	ผู้ช่วยกรรมการและเลขานุการ

ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาหลักจรรยาบรรณและมาตรฐานการประพฤติปฏิบัติสำหรับ นักจิตวิทยาของสมาคมจิตวิทยาแห่งประเทศไทย

1. ผู้เชี่ยวชาญด้านจิตวิทยาการศึกษา

1.1 รองศาสตราจารย์ ดร.พัชราภรณ์ ศรีสวัสดิ์	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
1.2 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อุมาภรณ์ สุขารมณ์	มหาวิทยาลัยรามคำแหง
1.3 อาจารย์ ดร.นาตาลี ฉันทะกุล	นักจิตวิทยาการศึกษาอิสระ
1.4 ดร.ทศพิศ รุจิระศักดิ์	นักจิตวิทยาการศึกษาอิสระ
1.5 นางสาวภัทริรา มุนินโท	นักจิตวิทยาการศึกษาประจำ
กรมคุมประพฤติ

2. ผู้เชี่ยวชาญด้านจิตวิทยาคลินิก

2.1 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปิยพงศ์ แซ่ตั้ง	มหาวิทยาลัยรามคำแหง
2.2 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไชยยันต์ สกฤตศรีประเสริฐ	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
2.3 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พีร วงศ์อุปราช	มหาวิทยาลัยบูรพา
2.4 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุชาดา สกลกิจรุ่งโรจน์	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
2.5 อาจารย์ ดร.ถิรวรินทร์ บุญญาพิพรรธน์	มหาวิทยาลัยเซนต์หลุยส์

3. ผู้เชี่ยวชาญด้านจิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การ

3.1 รองศาสตราจารย์ ดร.รัตติกรณ์ จงวิศาล	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
3.2 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชัยยุทธ กลีบบัว	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
3.3 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภาสกร เดวิซพงศ์	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
3.4 อาจารย์ ดร.มนทกานต์ เมฆรา	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
3.5 อาจารย์ ดร.มนฤดี ช่างฉ่ำ	มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลย
อลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์

4. ผู้เชี่ยวชาญด้านจิตวิทยาการแนะแนว

4.1 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นงลักษณ์ เขียนงาม	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
4.2 รองศาสตราจารย์ ดร.ลัดดาวรรณ ณ ระนอง	มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
4.3 รองศาสตราจารย์ ดร.นิรนาท แสนสา	มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
4.4 อาจารย์ ดร.รับขวัญ ภูษาแก้ว	ศูนย์แนะแนวโรงเรียนสาธิตจุฬาฯ ฯ

5. ผู้เชี่ยวชาญด้านพุทธจิตวิทยา

5.1 ดร.จันทร แสงสุวรรณาว	ชมรมพุทธจิตวิทยา
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณ
ราชวิทยาลัย
5.2 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พระมหาสุเทพ สุทธิญาโณ	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณ
ราชวิทยาลัย
5.3 รองศาสตราจารย์ ดร.ประยูร สุขะใจ	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณ
ราชวิทยาลัย
5.4 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมโภช ศรีวิจิตรวรกุล	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณ
ราชวิทยาลัย

ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาหลักจรรยาบรรณและมาตรฐานการประพฤติปฏิบัติสำหรับ นักจิตวิทยาของสมาคมจิตวิทยาแห่งประเทศไทย

1. ศาสตราจารย์ ดร.ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์
2. ศาสตราจารย์ (พิเศษ) ดร.สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต
3. รองศาสตราจารย์ ดร.ธีระพร อุวรรณโณ
4. รองศาสตราจารย์ ดร.คมเพชร ฉัตรศุภกุล
5. รองศาสตราจารย์ พ.ต.ท.หญิง ดร.สุขอรุณ วงษ์ทิม
6. รองศาสตราจารย์ ดร.พรรณราย ทรัพย์ะประภา
7. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พ.ต.หญิง ดร.พนมพร พุ่มจันทร์
8. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พระมหาเผื่อน กิตติโสภโณ

คณะกรรมการอำนวยการสมาคมจิตวิทยาแห่งประเทศไทย วาระปี 2566 – 2569

1. รองศาสตราจารย์ ดร.ประสาร มาลากุล ณ อยุธยา	ที่ปรึกษา
2. พันโท ดร.สุชัย สุรพิชญ์พงศ์	นายกสมาคมฯ
3. ศาสตราจารย์ ดร.อรัญญา ต้อยคำภีร์	ว่าที่นายก
4. ดร.บัณฑิต สกุลบงการ	อุปนายก
5. ดร.จุฬาลักษณ์ วงศ์อ่อน	เลขาธิการ
6. แพทย์หญิง สุชีลา จิตสารโรจิตโต	เหรัญญิก
7. รองศาสตราจารย์ ดร.นันทชัยตส์ณห์ สกุลพงศ์	ปฎิคม
8. อาจารย์ ดร.ลลินดา สุวรรณดี	สาราณียากร
9. ดร.กวีวิจน์ จักสมศักดิ์	นายทะเบียน
10. นาวาตรี ดร.ฐาพล สมสกุล	ประชาสัมพันธ์
11. รองศาสตราจารย์ ดร.รัฐจวน คำวชิรพิทักษ์	กรรมการกลาง
12. ดร.จอมขวัญ เลื่องลือ	กรรมการกลาง
13. อาจารย์ ดร.ศักดินา บุญเปี่ยม	กรรมการกลาง
14. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมโภช ศรีวิจิตรวรกุล	กรรมการกลาง
15. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณัฐวัฒน์ ล่องทอง	กรรมการกลาง
16. รองศาสตราจารย์ ดร.นิธิพัฒน์ เมฆขจร	กรรมการกลาง
17. รองศาสตราจารย์ ดร.ธีรพัฒน์ วงศ์คุ้มสิน	กรรมการกลาง
18. รองศาสตราจารย์ ดร.สิริวัฒน์ ศรีเครือดง	กรรมการกลาง
19. ดร.นัยนา ดอorman	กรรมการกลาง
20. พันเอกหญิง ดร.วิศรา ใจเปี่ยม	กรรมการกลาง

สมาคมจิตวิทยาแห่งประเทศไทย

อาคารเกษมพัฒน์ ชั้น 3 มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต วิทยาเขตพัฒนาการ
เลขที่ 1761 ถนน พัฒนาการ แขวงสวนหลวง เขตสวนหลวง
กรุงเทพมหานคร 10250

Email: tpa.thailand@hotmail.com

Website: <https://thaipsychological.com>

